

DIAMO odstřelilo skipovou věž Dolu Lazy | DIAMO2026 | Ostravo, kam kráčíš? Aneb 30 let od ukončení těžby černého uhlí | Olympijský festival na jezeře Most | Příspěvky z našich řad | Odborová organizace Palivový kombinát Ústí nad Labem informuje o změnách | Pozvánka na oslavu 150 let štolý Karolina | Den otevřených dveří závodu ODRA | Ohlédnutí za Prokopskou poutí | Výplata sociálně zdravotních dávek ve státním podniku DIAMO | Vzpomínáme

Video si můžete prohlédnout po načtení QR kódu

Moment, který odstartoval další etapu rozvoje lokality Dolu Lazy

DIAMO odstřelilo skipovou věž Dolu Lazy

Dominantu orlovských hradčan, skipovou těžní věž z přelomu 70.–80. let minulého století, odstřelila v sobotu 27. 7. 2024 ve spolupráci se státním podnikem DIAMO specializovaná firma. Na zlikvidování 83 metrů vysoké stavby použili pyrotechnici zhruba 80 kilo trhaviny. Intenzivní příprava této náročné akce trvala několik měsíců.

Tři týdny před odstřelem museli pracovníci specializované firmy navrtat do železobetonové věže zhruba tisícovku děr, do nichž následně umístili trhavinu. „Nálož je umístěna v takzvaném destrukčním řezu a je jich 1 060. Na odstřel jsme použili necelých 80 kilogramů trhaviny,“ vysvětlil Jan Výmola, střeľmistr společnosti Swietelsky.

Na demolici věže použili pyrotechnici poprvé v České republice elektronicky programovatelné rozbušky. Tato metoda je podle nich bezpečnější než použití klasických elektrických rozbušek. „Elektronická rozbuška je řízena čipem uvnitř rozbušky. To zajišťuje přesnost zpoždění a také maximální bezpečnost. Rozbuška nemůže být odpálena žádným jiným zařízením než naším. Výhodou této metody je, že před odstřelem díky čipům víme, že každá rozbuška funguje. Sys-

tém totiž kontroluje každou rozbušku zvlášť a dává nám tak zpětnou vazbu, že vše funguje tak, jak má,“ doplňuje Maciej Kosowski z Austin Detonator.

„Za 130 let existence Dolu Lazy se zde vytěžilo 146 milionů tun kvalitního černého uhlí. Těžba tady skončila před pěti lety a od té doby z areálu bývalého dolu zmizela už třetina staveb. Další budou následovat. V areálu nakonec zůstane pouze ocelová kozlíková těžní věž jámy č. 2. Její zachování si vyžádali zástupci památkového ústavu,“ říká Jiří Golasowski, náměstek pro ekologii a sanaci z odštěpného závodu DARKOV.

Po demolici skipové věže do areálu nastoupili dělníci, kteří materiál roztrídí na recyklovatelný šrot nebo betonový, resp. cihelný recyklát. Státní podnik DIAMO pak v dalších etapách bude pokračovat

v sanaci a revitalizaci celého území, a to demolicemi dalších staveb a budováním ohluboňových poválů nad jámami. Podle plánů by sanace a rekultivace Dolu Lazy měla skončit na konci roku 2026. „V podstatě by tady měla být louka se třemi vybetonovanými povaly v místě někdejších jam, připravená jako brownfield pro případného zájemce,“ doplnil plány státního podniku DIAMO ředitel Ludvík Kašpar.

Samotná likvidace jam začala v roce 2021. Zasypány na úroveň terénu jsou už všechny tři jámy. Zatímco zásyp dvou byl proveden hlušinou, jámu číslo 5 jsme museli vybetonovat podle projektu jako budoucí plynovou jámu, což trvalo zhruba rok a půl.

Likvidace dolů je finančně velmi náročná. Náklady na sanaci právě na Dole Lazy se v posledních dvou letech pohybovaly okolo 135 milionů korun ročně. Letos by měly klesnout na zhruba 77 milionů. „Pro vládu je zahlazování následků hornické činnosti a rekultivace území po těžbě uhlí prioritou. Ze státního rozpočtu na tyto činnosti

Akce se zúčastnili (zleva) – ministr financí Zbyněk Stanjura, ředitel státního podniku DIAMO Ludvík Kašpar, mluvčí DIAMO Tomáš Indrei, hejtmán Moravskoslezského kraje Josef Bělca a starostka města Orlová Lenka Brzyszkowska

Událost vzbudila u veřejnosti obrovský zájem

Střeľmistr Jan Výmola před sutinami věže

každoročně uvolňujeme nemalé finanční prostředky a sanace území v Moravskoslezském kraji budeme i nadále podporovat,“ uvedl ministr financí Zbyněk Stanjura.

Historie Dolu Lazy se začala psát v 90. letech 19. století. Jeho tehdejší název byl Neuschacht, v češtině Nová Jáma. V padesátých letech ho komunisté přejmenovali po československém prezidentu Antonínu Zápotockém. Současný název Lazy získal důl až v roce 1991.

Skipová věž výdušné jámy č. 6 – provozní parametry/odstřel:

- Hloubena v letech 1973–1976 na hloubku 904,7 m (-642,4 m)
- Kruhového průměru 7,5 m
- V roce 1981 nad jámou vystavěna betonová těžní věž vysoká 83 m o půdorysu 27,4 × 18,4 m

- Těžní věž byla vybavena těžním zařízením typu KOEPE 4K5016 ČKD Slaný
- Celková hmotnost skipové věže činí výpočtově 16 260 t
- Provoz dolu ukončen 11/2019, od roku 1892 bylo vytěženo celkem 146 mil. tun uhlí
- Zásyp na úroveň terénu 0 m ukončen v 03/2023, spotřebováno celkem 43 750 m³ zásypového materiálu
- Umístění destrukčního řezu 0,8 m nad úrovní terénu
- Celková projektovaná nálož v železobetonových stěnách a ocelových sloupech – 76 kg trhaviny Austroregl + 5 m táhlých kumulativních náložů
- Počet elektronických rozněcovadel 1 060 ks

odbor komunikace, ŘSP

DIAMO2026

Největší proměna státního podniku DIAMO za poslední dekády je tu

S datem 1. září 2024 vstoupí státní podnik DIAMO do nové etapy svého fungování, a to díky několikaměsíční usilovné práci na reorganizaci našeho podniku. Spuštění projektu reorganizace v únoru letošního roku postupně navázalo i na vizi „DIAMO2023“, kterou jsme na tomto místě pravidelně představovali. Vývoj za poslední roky, kdy se státní podnik rozrostl o závod HBZS, o utlumované doly v Moravskoslezském kraji a následně i o závod PKÚ přinesl po několika dekádách nutnost významně zasáhnout do struktury a fungování podniku. Neméně důležitým aspektem byl i stav veřejných financí nebo třeba vývoj v oblasti strategických surovin či pracovního trhu.

V těchto dnech, do konce srpna, skončí první etapa reorganizace DIAMO. Tato etapa byla objektivně pro nás všechny ta nejtěžší. Nejtěžší proto, že její součástí je propouštění, které je pro většinu z propouštěných zaměstnanců nepříjemnou situací a náročným životním obdobím. Na tomto

místě a v kontextu všech změn, kterými společně procházíme mi tak dovoluji poděkovat.

Zaměstnancům, kteří již opustili nebo brzy opustí brány našeho podniku děkuji za dosavadní práci pro státní podnik a přeji úspěšné vykoučení do další profesní kariéry a mnoho štěstí. Věřím, že nové uplatnění najdete brzy. Těm z vás, kteří se rozhodnou pracovní kariéru opustit, přeji mnoho dalších aktivních let s rodinami a přáteli. Děkuji také všem zaměstnancům, kteří ve velkém časovém stresu celý proces propouštění připravili a zrealizovali. Od přípravy obrovského množství dokumentů, přes realizaci samotných pohovorů až po osobní konzultace. I přes některé problémy si myslím, že jsme to zvládli.

Také Vám všem děkuji za zpětnou vazbu, i když v některých případech nebyla pozitivní, nebereme ji na lehkou váhu a je pro nás pro všechny cennou zkušeností. V neposlední řadě oceňuji i práci celého pracovního týmu projektu „Reorganizace“, především pak činnost nových managementů závodů a jednotlivých pracovních skupin. Práce na projektu však nekončí. Začátkem září vstoupíme do neméně náročné implementační etapy. Čeká nás uvedení nové organizační struktury do praxe a doladění systémů a procesů nezbytných pro efektivní fungování podniku. Řada vedoucích pracovníků se již bude moci plně soustředit jen na své nové pozice. Zásadní roli bude hrát vzájemná komunikace tak, aby se mohli všichni co nejdříve chopit svých rolí a abychom mohli co nejdříve doladit vše, co bude potřebné. Bez otevřenosti a trpělivosti to však nepůjde.

S datem 1. září 2024 budeme již mít kompletní vedení státního podniku. Díky většímu důrazu na efektivitu fungování prioritních oblastí bude poprvé řídit chod státního podniku kromě ředitele i šest náměstků, a to:

Náměstkyně ředitele s. p. pro ekonomiku
(1. zástupce ředitele s. p.): Ing. Jitka Prstková

Náměstek ředitele s. p. pro ekologii a sanaci
(2. zástupce ředitele s. p.): Mgr. František Toman, Ph.D.

Náměstek ředitele s. p. pro techniku a služby:
Ing. David Borovský

Náměstkyně ředitele s. p. pro personalistiku:
Ing. Zuzana Richtrová

Náměstek ředitele s. p. pro suroviny a rozvoj:
Ing. Ladislav Pašek, Ph.D.

Náměstek ředitele s. p. pro informační technologie:
Martin Chovančík

Reorganizací říditelství navazujeme na provedenou změnu struktury říditelství odštěpných závodů s cílem dokončit nastavení divizně maticové organizační struktury podporující celopodnikovou spolupráci a sdílení informací a zkušeností. S vedením nových závodů budeme pokračovat na nastavování komplexních agend, které vyžadují více času, dokončíme a upřesníme detaily již spuštěných agend. Hospodárné, efektivní a bezpečné fungování závodů a týmů i celého podniku je naší prioritou. S managementy závodů v září navážeme na známé „DIAMO2023“ dokončením vize a strategie podniku na další tři roky, jak jinak, než pod názvem „DIAMO2026“.

Na závěr ještě jednou děkuji všem, co se zapojili do přípravy a realizace největší organizační změny státního podniku DIAMO za poslední dekády.

Ludvík Kašpar, ředitel státního podniku

Ostravo, kam kráčíš? Aneb 30 let od ukončení těžby černého uhlí

Ostrava byla původně malá a bezvýznamná osada, která se od roku 1767, kdy bylo úředně ověřeno nalezení černého uhlí ve slezské části Ostravy, dostává na výsluní a postupně se proměňuje na třetí největší město České republiky a stává se ocelovým srdcem republiky. To je Ostrava, vybudovaná na tvrdé práci horníků a hutníků.

Před třiceti lety, dne 30. června 1994, se uzavřel poslední důl těžící černé uhlí v Ostravě, čímž skončila více než dvě století trvající éra těžby v tomto regionu. Hornictví, které utvářelo nejen fyzický, ale i sociální a kulturní charakter Ostravska, se stalo historií. Těžba černého uhlí byla neoddelitelnou součástí života mnoha generací horníků, kteří denně sestupovali do hlubin země. Práce v dolech byla fyzicky náročná a nebezpečná. Horníci čelili extrémním podmínkám, vysokým teplotám, neustálému prachu a nebezpečí závalu. Navzdory tomu se hornictví stalo prestižním povoláním, které bylo spojeno s hrdostí a soumrakem. Horníci tvořili pevné komunity, jež se navzájem podporovaly nejen v práci, ale i v osobním životě.

Černé uhlí bylo klíčovým zdrojem energie, která poháněla továrny, železnice a domácnosti po celé zemi a Ostrava se proměnila v dynamické město s továrnami a železárnami, kde se neustále kouřilo z komínů a město bylo ponořené do šera a industriálního hluku. Tohle je

dnes již pro mnohé nepředstavitelné, protože konec těžby černého uhlí s sebou přinesl velké změny.

Město, jež bylo po desetiletí definováno svým průmyslem, muselo najít novou cestu. Po uzavření všech dolů, na základě schváleného útlumového programu těžby v tzv. ostravské dílčí pánvi, zůstaly opuštěné těžební jámy, haldy hlusiny, znečištěné vody a narušená krajina. Sanace a rekultivace bývalých důlních a průmyslových oblastí se staly prioritou. Rozsáhlými investicemi do nápravy škod na životním prostředí se Ostrava začala výrazně pročišťovat. Staré doly se postupně uzavíraly a oblasti jsou přeměňovány na parky, jezera a rekreační zóny. Město, které bylo kdysi černé od uhlí a oceli, se začíná opět zelenat.

Nová infrastruktura začala přitahovat nové investory. Ostrava se dnes profiluje jako centrum vzdělávání, kultury a moderních technologií. Přechod není snadný, ale Ostrava dokázala najít novou identitu i s uchováním vzpomínek na své průmyslové kořeny a hornickou mí-

nulost. Místní lidé stále nosí v srdci hrdost na svou minulost, zatímco s nadějí hledí do budoucnosti. Ostrava se přeměňuje z průmyslového kolosu na moderní město, které nachází svou novou cestu. Ale duch horníků, jejich odvaha a odhodlání zůstávají součástí jejího dědictví. Třicet let po uzavření posledních dolů se Ostrava pyšní svou schopností adaptovat se, inovovat a růst, aniž by zapomněla na své kořeny.

I my na odštěpném závodě ODRA státního podniku DIAMO nezapomínáme na tyto kořeny a připomínáme si éru, která byla před 30 lety ukončena. S hrdostí jsme se stali klíčovým partnerem při obnově krajiny po ukončení hornické činnosti na Ostravsku s cílem navrátit přírodě její tvář. Díky odborným znalostem a úsilí našich pracovníků se region postupně mění na místo, kde příroda opět může vzkvést. Tento přerod je důkazem, že i po těžké industriální minulosti může krajina získat zpět svou krásu a ekologickou hodnotu.

Za posledních třicet let dosáhl odštěpný závod ODRA mnoha úspěchů, ale nemůžeme nás i neúspěchy, jež nás ovšem posouvají dál. Mnoho bývalých těžebních lokalit se proměnilo v rekreační oblasti, parky a lesy. Vhodně zvolené postupy sanace a rekultivace umožnily návrat mnoha druhů rostlin a živočichů do jejich původních habitatů. Kvalita vodních zdrojů v regionu se výrazně zlepšila, což má pozitivní dopad na celkovou biodiverzitu a zdravý ekosystém.

Rekultivace areálu Plavící jámy č. 5 (stav před a po)

I přes dosavadní úspěchy nás čeká ještě mnoho práce. Budoucí plány zahrnují další zlepšování metod sanace a rekultivace, pokračování v monitorování výstupů důlních plynů na povrch, definování nového způsobu nakládání s důlními vodami a realizaci modelu zatápění podzemí ostravsko-karvinského revíru, a v neposlední řadě rozšíření spolupráce s vědeckými instituce-

mi a zajišťování zájmů státu. Trvalým cílem je vytvoření udržitelného modelu obnovy krajiny, který bude sloužit jako příklad pro podobné post-těžební regiony v České republice i ve světě.

Ing. Pavlína Sachová, Ph.D.
vedoucí oddělení kontroly
a zvláštních úkolů, o. z. ODRA

Olympijský festival na jezeře Most

Už jste stříleli z luku, svezli se na jachtě nebo použili některé z asijských bojových umění? Během konání Letních olympijských her 2024 v Paříži hostilo jezero Most doprovodnou akci s názvem Olympijský festival. Okolí jezera i jeho vodní plocha jsou totiž ideálním prostředím pro sportování, proto zde Český olympijský výbor nechal postavit sportoviště, na kterých jste si mohli vyzkoušet přes 50 sportů.

Sportovci a vyškolení instruktoři všechno ochotně vysvětlili, ukázali a bylo možné v sobě objevit skrytý talent i pro méně rozšířené

sporty. Věk ani fyzická kondice nebyla rozhodující. Všichni mohli poměřit síly se známými osobnostmi, např. atletkou Bárrou Špotákovou nebo se potápět s Davidem Venclem. No a pokud jste už byli unaveni, každý den se zde konal také doprovodný program. V něm se představili sportovci vracející se z Olympiády v Paříži, od rána probíhaly lekce jógy i tance anebo házenou nebo skákání na trampolíně. Probíhaly tu také autogramiády sportovců.

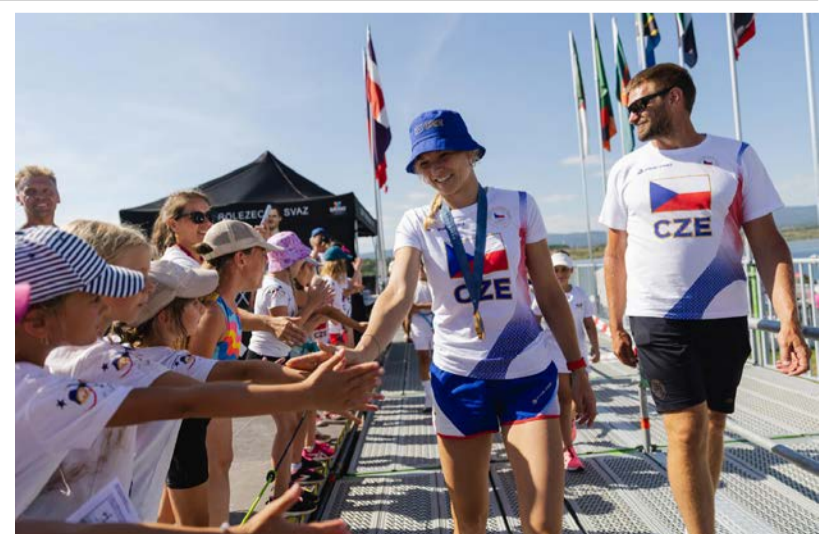
Intenzivním zážitkem bylo samozřejmě také společné fandění při sledování přímých přenosů

z Paříže na velkoplošné obrazovce ve fanzóně, kde byla kresílka i stánky s občerstvením.

Pláž jezera Most, dětská hřiště, občerstvení a další služby byly přístupné mimo olympijský areál bez omezení.

Věříme, že taková velká akce, která měla obrovskou mediální podporu, ukázala Ústecký kraj a konkrétně okolí města Mostu jako místo velkých změn. Za několik desetiletí se podařilo proměnit bývalé uhelné lomy v prostor, do kterého se lidé zase vracejí...

Ing. Hana Volfová
odbor komunikace, ŘSP

Sportovci Kateřina Siniaková a Ondřej Synek v areálu festivalu (foto zdroj: www.olympijskytym.cz)

PŘÍSPĚVKY Z NAŠICH ŘAD

Pokrm jako umělecké dílo

Máte rádi asijskou kuchyni? Na našem odštěpném závodě Těžba a úprava uranu ve Stráži pod Ralskem pracuje na geologickém oddělení a sekretariátu ředitele závodu paní Kateřina Švingalová, která miluje sushi a dělá ho poctivě s veškerou péčí už 10 let.

Kde jste poprvé ochutnala sushi?

Poprvé jsem sushi jedla ve 22 letech v Jihoafrické republice, kde jsem byla s tehdejší manželkou na svatební cestě. Do sushi jsem se zamilovala okamžitě, přestože ryby obecně nemusím. Vzpomínám si, jak jsem poprvé ochutnala nakládaný zázvor v domnění, že to jsou tenké plátky nějakého masa. Dlouho jsem pak zázvor nemohla ani vidět.

Co vás přivedlo k tomuto koníčku?

Vždycky říkám, že jsem začala dělat sushi doma, protože to tzv. lezlo do peněz. Koupila jsem si základní suroviny a zkusila to sama. Pamatuji si to jako dnes – použila jsem na rýži klasický ocet, což je snad to nejhroší, co můžete udělat. Ale chybami se člověk učí.

Jste samouk nebo jste si prošla nějakým kurzem?

Všechno, co dnes umím, jsem se naučila sama hlavně díky internetu. Prvního lososa jsem porcovala podle videa francouzského kuchaře na Youtube. Díky videím jsem přišla na spoustu vychytávek a nápadů. Na kurz jsem nikdy nenašla čas, ale s kamarádkou z mateřského centra ve Velkém Valtínově pořádáme jednou ročně kurz pro milovníky sushi s ochutnávkou. Ukážu jim, jak se všechny druhy dělají, každý si ochutná

Kateřina Švingalová při práci a její tvorba

a na konci dostanou suroviny, aby si udělali vlastní sushi, které si pak odnesou domů. To mě baví, neberu to ani jako práci, ale jako zábavu s lidmi stejného zaměření.

Kolik let se tomu již věnujete?

První pokus byl tuším v roce 2011, pak byla pauza. Na úrovni, kterou mám teď, dělám sushi 10 let. Začala jsem se tomu hodně věnovat na mateřské, když prvnímu synovi byly 3 měsíce. Byl moc hodné miminko, takže jsem měla spoustu času rozvíjet se nejen ve výrobě sushi, ale třeba i v šití výbav pro miminka. Běhala jsem mezi rodinou, sushi a šitím několik let a strašně mě to bavilo. S příchodem druhého dítěte už to bylo složitější, takže jsem omezila šití, které mi zabíralo mnohem víc času, než sushi.

Jaké suroviny jsou pro přípravu sushi klíčové?

Základ je kvalitní a dobře ochucená rýže. Bez toho dobré sushi neuděláte. Spousta lidí věří, že stačí jakákoliv rýže. Nestačí. Za ty roky jsem vyzkoušela desítky

druhů sushi rýže, rýžových octů. Už mám svoje osvědčené značky, obchody. Všechny trvanlivé – suché potraviny, kupuji přes internet nebo přímo v Sapě a vždycky je mám doma. Čerstvé věci jako lososa, avokáda, okurky, krabí tyčinky apod. zase kupuji den předem nebo až v den, kdy dělám sushi, aby byly co nejčerstvější.

Jaké druhy sushi nejraději děláte a jaké jdou nejvíce na odbyt?

Nejraději mám klasiku – maki. Je to rýžová rolka zabalená v mořské řase Nori s náplní dle chuti (losos, avokádo, okurka, krevety atd.). Před pár lety jsem začala tyhle maki dělat větší než standardní velikost, abych si urychlila práci, a pojmenovala jsem je Big maki. Ty jsou asi nejčastěji objednávaným druhem. A pak jsou tady sushi dorty – kousky vyskládané do tvaru dortu. To je moje specialita.

Kde čerpáte inspiraci příp. si vymýšlíte kombinace sama?

Dnes už moc inspiraci nehledám, ale ráda se podívám na Instagram. Občas se tam ještě něco zajímavě-

ho najde. Kdysi jsem v knize našla Temaki kornouty a vyzkoušela je. Jedná se opět o rýži s náplní zamotanou do tvaru kornoutu. Dávám tam navíc majonézu a list čerstvého salátu, takže to i krásně vypadá. Kdo jednou ochutnal Temaki s majonézou, zamiloval se. Hodně populární jsou i Poke bowl, osobně tomu říkám jen sushi salát. Ten milují hlavně ženy, i když to je porce, která stačí i chlapovi. 90 % mých zákazníků z řad přátel a kamarádů jsou ženy. A není to proto, že by bylo sushi dietní. Opravdu není. Aby byla dobrá rýže, přidává se do ní spousta cukru, což málokdo ví.

Jsou nějaká pravidla, jak správně sushi jíst?

Pravidel je několik, ale za zásadní považuji nepoužívat na sushi klasický příbor. To když vidím v restauraci, tak skutečně trpím. Když člověk neovládá hůlky, tak je lepší jíst rukama. Pak je tady ještě sushi a lednice. Rýže v lednici vysychá, proto nechápu, že si někdo může pochutnat na sushi ze supermarketů, kde ten boxík leží několik dní. Každého, kdo si u mě sushi vyzvedává, nabádám, aby to snědl co nejdříve a pokud bylo sushi v lednici, nechat ho aspoň hodinu při pokojové teplotě, aby se rozvonělo stejně jako sýr. Držím se zásady, že neudělám sushi, pokud dopředu vím, že to mají třeba na oslavu za 2 dny. Už by to ztratilo tu čerstvost, klesla by kvalita, za kterou ručím. Radši se snažím najít termín, který by vyhovoval oběma stranám.

Byla jste, nebo láká vás podívat se do domoviny sushi – Japonska?

Nebyla a nijak zvlášť mě to neláká. Odrazuje mě ta cesta, a nakonec bych se tam stejně jen přejedla :-)

Děkuji za rozhovor.

Bc. Kristýna Hanušová
odbor komunikace

Odborová organizace Palivový kombinát Ústí nad Labem informuje o změnách

ODBORY Dne 7. 8. 2024 na členské schůzi informoval dosavadní předseda pan František Frolík, z důvodu probíhajících organizačních změn, své ukončení pracovního poměru dohodou k 30. 6. 2024 a odstoupení ze své funkce.

Členská schůze následně schválila nové stanovy a zvolila nové vedení a kontrolní orgán.

Novým předsedou OO PKÚ byl zvolen dosavadní dlouholetý místopředseda pan Antonín Horčíčka.

Místopředsedy byli zvoleni pan Martin Kadlec a paní Klára Lábleřová, předsedkyně Revizní komise paní Jaroslava Vondráčková.

Dosavadní předseda pan Frolík vykonával funkci od roku 1990 po „Sametové revoluci“, kdy se z Občanského fóra podílel na zrušení komunistického ROH. 25 let mj. organizoval pro děti zaměstnanců letní tábory a vykonával funkci hlavního vedoucího.

Z odborových funkcí lze uvést jeho aktivitu v rámci ústeckého regionu jako předsedy odborů Regionální rady Ústeckého kraje ČMKOS a v meziregionální organizaci MEROR s polskými a německými odboráři.

Pan Frolík popřál nově zvoleným členům orgánů organizace hodně trpělivosti, síly a zdraví. Poděkování za dlouholetou práci proběhlo od všech přítomných členů odcházejícímu předsedovi panu Frolíkovi.

Předání funkce bude uskutečněno, dle nových stanov následující den po provedení volby.

Odborová organizace Palivový kombinát Ústí nad Labem

POZVÁNKA NA OSLAVU 150 LET ŠTOLY KAROLINA

31. 8. 2024, Ohníč, okr. Teplice
Sraz účastníků ve 14:00 hod. na návsi u „huntu“ ze Svornosti.

Odtud pochod za účasti hornické kapely ke štole Karolina I.

Přijďte nahlédnout do podzemí nově zrekonstruované štoly Karolina I.

Občerstvení zajištěno, akce potrvá do 18:00 hod.

VSTUP NA AKCI ZDARMA

Realizaci provedla Krušnohorská důlní společnost s.r.o. pod vedením Pavla Chaloupky. Investor akce DIAMO, s. p., o. z. PKÚ

DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ

státního podniku DIAMO, odštěpného závodu ODRA

31. 8. 2024, od 10:00 do 16:00 hodin

v areálu Vodní jámy Jeremenko, v Ostravě Vítkovicích, Sirotní 1145/7 GPS: N 49°48.37952', E 18°16.22227'

Program:

- Prohlídka areálu s výstupem na ochoz Vodní jámy Jeremenko
- Ukázky těžké techniky
- Dílničky a tvoření pro děti
- Fotopřednáška Petra Lexy Přendíka Ostravské pěšiny
- Přednáška o budoucnosti hornického podzemí ostravsko-karvinského revíru
- Komentovaná prohlídka
- Infopoint s fakty k haldě Heřmanice

GPS souřadnice

Ohlédnutí za Prokopskou poutí

Začátek průvodu na nám. T. G. M. (foto Antonín Švec)

O víkendu 6.–7. 7. 2024 se v Příbrami konala tradiční Prokopská pouť, největší česká hornická pouť.

Nedělní program zahájil průvod horníků a hutníků ve slavnostních uniformách z četných spolků z tuzemska i ze zahraničí, který vyšel v 9 hodin z náměstí T. G. Masaryka směrem ke kostelu sv. Prokopa na Březových Horách, kde se poté uskutečnila polní mše.

V odpoledních hodinách byla v Hornickém muzeu Příbram slavnostně otevřena zrekonstruovaná část expozice v sáchetní budově Ševcůnského dolu. Této události se vedle zástupců muzea v čele s ředitelem Josefem Velflem a reprezentace Římskokatolické farnosti u sv. Vojtěcha, Poslanecké

sněmovny ČR, města Příbram a hornických spolků zúčastnil také ředitel odštěpného závodu SUL státního podniku DIAMO, Zbyněk Skála, který ve svém projevu vyzdvihl tradiční spolupráci podniku DIAMO a Hornického muzea Příbram.

Poté se na nádvoří odehrály dobové scénky na téma boje o stříbro k zakoupení parního těžního stroje v roce 1914. V kulturním programu vystoupili členové Divadla Tomáše Bílka a Soubor svatohorských trubačů. Do expozic a podzemních tras zavítalo během dne okolo 5 000 spokojených návštěvníků.

Mgr. et Mgr. Stanislava Charvátová
Hornické muzeum Příbram

Výplata sociálně zdravotních dávek ve státním podniku DIAMO

Výplata sociálně zdravotních dávek (SZD) probíhala ve státním podniku DIAMO od jeho vzniku na jednotlivých „sociálních centrech“ bývalých i současných odštěpných závodů. Z důvodu klesajícího počtu poživatelů SZD a nutnosti sjednotit napříč státním podnikem způsob administrace všech těchto dávek bylo vybráno sociální centrum umístěné na odštěpném závodě ODRA, Sirotky 1145/7, Vítkovice, Ostrava, které v té době hradilo největší objem těchto SZD a administrovalo a vyplácelo jako jediné všechny druhy SZD.

Centralizace sociálních center prakticky probíhala převodem výplaty SZD z jednotlivých závodů od května 2023 a byla ukončena převodem SZD z odštěpného závodu PKÚ k 1. 1. 2024.

Pro zvýšení komfortu poživatelů SZD byly na všechny současné odštěpné závody zřízené sběrné schránky na předávání dokladů a potvrzení poživatelů SZD potřebných pro oprávněnou výplatu SZD a byly zprovozněny webové stránky sociálního centra na webu DIAMO. Zde poživatelé SZD získají veškeré informace, potřebné formuláře a dokumenty k poskytování všech SZD. Od roku 2023 je v provozu v pracovních dnech od 6 do 14 hodin call centrum, kde se poživatelé SZD mohou informovat o podrobnostech k nárokům a pravidlům poskytování SZD. Osobní kontakt s poživatelí SZD probíhá na Sociálním centru na ulici Sirotky 1145/7 v Ostravě Vítkovicích v pondělí a středu od 6 do 14 hodin mimo zákonnou přestávku od 10,30 do 11 hodin.

Nejmladší sociální dávkou je příspěvek ke zmírnění sociálních dopadů souvisejících s restrukturalizací nebo útlumem činností právnických osob zabývajících se těžbou uhlí nebo uranu, respektive těžbou černého uhlí dle NV č. 342/2016 Sb. v platném znění a NV č. 167/2016 Sb. v platném znění tzv. restrukturalizační příspěvek (RP).

Pro tuto sociální dávku byla zprovozněna také poslední sběrná schránka v Mostě ve vchodu do zaměstnaneckého centra na ulici Václava Řezáče 315, kde propouštění zaměstnanci ze skupiny MUS, a. s., kteří naplňují požadavky NV č. 342/2016 Sb.

v platném znění vzhazují žádosti k RP a měsíční potvrzení na výplatu této dávky.

Pro usnadnění situace propouštěných zaměstnanců ze skupiny MUS, a. s., bylo na požádání zaměstnanců Sev.en Services, s.r.o., která procesuje propouštění, zprovozněno mobilní kontaktní místo pro podání žádosti o RP, které je obsazováno minimálně dvěma zaměstnanci státního podniku DIAMO v období vyřizování výstupních formalit zaměstnanců, aby novým poživatelům této dávky pomohli s podáním žádosti a vysvětlili jim následující povinnosti.

Z této spolupráce vzešlo v první vlně přes 270 žádostí o RP a v druhé vlně přes 80 žádostí o RP. Na přelomu roku 2024 a 2025 proběhne „třetí vlna“, kdy dojde k další organizační změně ve skupině MUS, a. s., a k útlumu těžby uhlí se připojí i společnost Vršanská uhelná. Sociální centrum DIAMO opět zřídí mobilní kontaktní místo v zaměstnaneckém centru Most a bude se snažit minimalizovat závažné společenské dopady plynoucí ze snižování stavů zaměstnanců.

Co je před námi? Jak jsme se již dozvěděli z postupně vycházejících newsletterů, reorganizace našeho podniku se dotkne i sociálního centra. Příkazem ředitele státního podniku P-sp-04-24 Změna vnitřní organizace a organizace vnitřního řízení státního podniku – převod sociálního centra z o. z. ODRA na RSP, který nabude účinnosti od 1. 9. 2024, bude sociální centrum začleněno do útvaru náměstkyně ředitele státního podniku pro ekonomiku. Sídlo sociálního centra bude nadále Sirotky 1145/7, Vítkovice, Ostrava. Tímto krokem dojde k úplnému dokončení procesu centralizace výplaty SZD. Celý proces nárokování dotací, načerpání finančních prostředků i jejich výplata bude tak řízena z jednoho místa včetně metodické podpory, která byla vždy zastřešována z úrovně RSP.

V současné době vrcholí spolupráce útvarů ředitelství státního podniku a závodu ODRA na korektním nastavení IT systémů pro cca 7 000 klientů sociálního centra. ■

*Pavla Prchalová
náměstkyně pro ekonomiku a personalistiku, o. z. ODRA*

Sev.en zaměstnanecké centrum v Mostě

Dne 14. 6. 2024 zemřel po těžké nemoci náš dlouholetý bývalý zaměstnanec a kolega **Ing. Ladislav Hešnaur**, jehož celý profesní život byl spjat s příbramským uranem. Láďa se narodil 3. 6. 1957 v Příbrami, kde od roku 1972 do roku 1976 studoval Střední průmyslovou školu v Příbrami obor dobývání a úprava rud. Studium oboru jej zaujalo a následovala přihláška na Vysokou školu báňskou v Ostravě na fakultu hornicko-geologickou, kde studoval úspěšně od roku 1976 do roku 1981, kdy školu úspěšně ukončil. Po získání odborné kvalifikace se vrátil do Příbrami a 8. 8. 1981 nastoupil na nástupní praxi k Uranovým dolům Příbram. Po absolvování vojenské služby se vrátil a pracoval jako revírník na dole III. Hornickou práci miloval a nejraději se pohyboval v provozu mezi svými podřízenými, kde postupně získával další zkušenosti a vědomosti. Svým přístupem si zasloužil povýšení do funkce inženýra úseku, kde opět uplatnil své znalosti. K 1. 2. 1985 byl jmenován provozním inženýrem dolu a po necelém roce byl vedoucím operativního řízení výroby dolu III. Jeho pracovní výsledky a přístup k práci byly důvodem, že k 1. 9. 1986 přešel na důl IV do funkce zástupce ředitele pro techniku a výrobu. Během působení v provozních funkcích se seznámil s příbramským uranovým ložiskem a přišel do styku se zaměstnanci od horníků až po vedoucí zaměstnance. Měl výraznou autoritu u svých podřízených podloženou jak znalostmi, tak svým chováním a přístupem k zaměstnancům bez ohledu na to, o koho se jednalo. V období změn po listopadu 1989 byl v únoru 1990 navržen jako kandidát zaměstnanců na ředitele koncernového podniku ČSÚP, Uranové doly Příbram. V následných volbách hlasovali zaměstnanci podniku a Láďa byl hlasy více než

1 600 zaměstnanců zvolen ředitelem, což potvrdilo jeho dobrou pověst u podřízených zaměstnanců. Ve své funkci se podílel na útlumu těžby uranu na Příbrami, kdy Uranové doly procházely nelehkým obdobím. Po zrušení koncernového podniku Uranové doly přešel Láďa do funkce náměstka pro výrobu na odštěpný závod Správa uranových ložisek Příbram,

který měl na starost zahlazování následků po těžbě uranu. Také v této funkci využíval své bohaté znalosti získané studiem a praxí pro zajištění nových úkolů. Nelze opomenout jeho významný podíl na stavbě Kavernového zásobníku plynu v období 1992 až 1996, kdy řídil unikátní ražbu zásobníku v žulovém masívu poblíž šachty č. 16. Během této práce se naučil mnoho nového, získal další zkušenosti a zároveň zaučoval své podřízené v hornické činnosti. Mezi další náročné úkoly patřily rekultivační a sanační práce v Mydlovarech po bývalé úpravě MAPE, které svým rozsahem a složitostí přesahovaly rámec odštěpného závodu. Podílel se také na sloučení s. p. DIAMO a s. p. Rudné doly Příbram, které mu přineslo rozšíření činnosti o zahlazování škod po rudném hornictví. Během práce vychoval své nástupce, kterým předával znalosti, zkušenosti a lásku k hornictví. Za svou práci v oboru hornictví byl vyznamenán nejvyšším hornickým vyznamenáním Medailí Georgia Agricolu. Ve své funkci pracoval až do roku 2021, kdy jej těžká nemoc donutila ukončit pracovní poměr, ale přesto se nadále zajímal o dění na odštěpném závodě a byl připraven kdykoliv poskytnout znalosti a schopnosti svým bývalým kolegům. Láďa byl nejen vzorný zaměstnanec, nýbrž také člověk, který žil nejen prací, ale s láskou se věnoval také svým dětem, manželce a následně vnoučatům, rád rybařil a zahradničil.

Vedení o. z. SUL

V neděli 4. 8. 2024 nás ve věku 73 let opustil dlouholetý kolega **pan Ilja Řihák**, vedoucí pracovník, který se velkou měrou zasloužil o bezproblémové zprovoznění významných sanačních technologií.

který byl následně komerčně používán při úpravě pitných vod.

Bohužel bylo v roce 2009 z ekonomických důvodů rozhodnuto o zastavení technologie SLKR II. Panu Řihákovi a jeho pracovnímu kolektivu byl svěřen úkol zprovoznit největší sanační technologii odštěpného závodu NDS ML a následně NDS IO.

Pan Řihák se narodil 25. 8. 1951 v Jaroměři. Vystudoval Střední průmyslovou školu papírenskou – obor analytická chemie, výroba celulózy a papíru v Hostinném. Jeho první profesní působiště bylo v Krkonošských papírnách Hostinné – Labský mlýn. Druhým zaměstnáním byl samostatný technolog v Mitopu Mimoň. Svoji éru zaměstnance státního podniku DIAMO začal 2. 4. 1986 jako dělník v chemické úpravě. Velmi rychle se vypracoval přes předáka neutralizační a dekontaminační stanice, mistra NDS IO, vrchního mistra, zástupce vedoucího úseku, vedoucího provozu kyselých důlních vod (KDV), vedoucího úseku KDV až na vedoucího výroby Centrální dekontaminační stanice. Později zastával funkce hlavního inženýra a provozního inženýra závodu Odvodňování. Poslední významnou kapitolu svého profesního života psal pan Řihák na odštěpném závodě Těžba a úprava uranu, a i zde zůstal věrný provozu. Nejprve zastával funkci vedoucího úseku č. 7 SLKR II. Na tomto úseku, jako velmi zkušený vedoucí pracovník, zprovožňoval zcela výjimečnou technologii přepracování kamence na síran hlinitý,

Na toto období vzpomínají zaměstnanci jeho kolektivu následovně: „Nájezd nových technologií je vždy určitou výzvou, která přináší spoustu nových poznatků, ale i řadu problémů, které je potřeba operativně řešit. Ti z nás, kteří jsme s Iljou tuto cestu prošli, tak na něj budeme vzpomínat jako na člověka, který rozuměl tomu, co dělá, a uměl si vždy poradit“.

Jako vedoucí výrobního úseku pracoval do roku 2015, kdy odešel do starobního důchodu. Jeho velkým koníčkem a vášní bylo rybaření. Od roku 1994 byl členem Českého rybářského svazu. Dlouhé roky dělal předsedu. Byl aktivním členem, který se zúčastňoval všech rybářských závodů, výlovů, schůzí a brigád.

Pan Řihák byl člověkem srdečným, pracovitým, vstřícným s láskou k rybaření a turistice. Tak na něj budeme i vzpomínat.

Kolektiv zaměstnanců o. z. TÚU